# SODBA SODIŠČA

## z dne 20. marca 2013

## v zadevi E-3/12

## Norveška država, ki jo zastopa Ministrstvo za delo, proti Stig Arne Jonssonu

*(Uredba (EGS) št. 1408/71 – Socialna varnost delavcev migrantov – Dajatve za brezposelnost – Stalno prebivališče v drugi državi EGP – Pogoji dejanske prisotnosti v državi zadnje zaposlitve za upravičenost do dajatev za brezposelnost)*

(2013/C 277/07)

V zadevi E-3/12 norveška država, ki jo predstavlja ministrstvo za delo, proti Stig Arne Jonssonu – ZAHTEVEK na Sodišču na podlagi člena 34 Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in Sodišča Evropskih skupnosti s strani sodišča Borgarting lagmannsrett („pritožbeno sodišče"), ki se nanašajo na pravila o prostem pretoku delavcev v Evropskem gospodarskem prostoru, je Sodišče v sestavi Per Christiansen, vršilec dolžnosti predsednika, ter Páll Hreinsson (poročevalec) in Martin Ospelt (*ad hoc*), sodnika, dne 20. marca 2013 razglasilo sodbo, katere operativni del se glasi:

1. Člen 71(1)(b)(i) Uredbe (EGS) št. 1408/71 izključuje določbo nacionalnega prava, po katerem je upravičenost do plačil dajatev za brezposelnost odvisna od dejanske prisotnosti v zadevni državi EGP. Na tako določbo se ni mogoče sklicevati proti osebam iz člena 71(1)(b)(i) imenovane uredbe.

   (a) Za odgovor na to vprašanje ni bistveno, ali brezposelna oseba živi v državi, ki je v bližini države zadnje zaposlitve.

   (b) Poleg tega v okoliščinah, kakršne so okoliščine tožene stranke v postopku v glavni stvari, nima dejstvo, da se brezposelna oseba prijavi kot iskalec zaposlitve in zaprosi za nadomestilo za brezposelnost v državi, v kateri prebiva, nobenega vpliva na uporabo člena 71(1)(b)(i).